

Залишилося двоє маленьких діток: Тернопільщина прощається із молодим Героєм (ФОТО)

19.05.2022

У Героя, який пішов добровольцем на фронт, залишились двоє маленьких діток – 6-річний Остапчик та трирічна Настуня. Оплакують єдиного сина батьки Марія та Ігор, овдовіла дружина Катерина.

Три дні Сашко не виходив на зв'язок, а мама не могла собі дати раду від хвилювання. По обіді третього дня батьків повідомили про загибель єдиного сина, пише **“20 хвилин”**.

29-річний айтишник, єдиний син в батьків і тато двох маленьких дітей, не задумуючись, полишив все і пішов добровольцем на війну, коли в його країні сталась біда. Ворожа куля 13 травня обірвала життя Олександра Саєцького.

Його шестирічний син Остапко вже знає, що тато — Герой. Малий сказав, що має обов'язково піти попрощатись із батьком – а як інакше, він же має віддати

Йому цілий стос власних малюночків, які малював для батька і його побратимів. А трирічна Настуня, через малий вік, не розуміє, чому плачуть мама і бабуся з дідусем. Вона досі чекає свого батька-Героя і мріє його обійняти, коли той повернеться з війни...

Величезне горе у родині та двох громадах – у Нітишині на Хмельниччині, де проживав Олександр із родиною останніми роками, і в Будилові, що в Козівській громаді. Звідти родом батьки Сашка, там він деякий час вчився у школі, туди весь час приїжджав до бабусі. Там Олександра Саєцького поховують 19 травня.

Спи спокійно на небесах, ти наша гордість, наш Герой

У Нітишині оголосили триденну жалобу за Героєм. І на Козівщині приспустили державні прапори...

Саєцький Олександр Ігорович народився 27 березня 1993 року. Був заступником командира бойової машини-навідником-оператором 3 механізованого відділення 3 механізованого батальйону загинув 13 травня 2022 р. внаслідок артилерійського обстрілу поблизу с. Малинівка Донецької області.

Сотні нетішинців, вишикувавшись у живий ланцюг вздовж доріг, зустрічали ввечері 18 травня свого Героя Олександра Саєцького, який віддав своє життя за Україну в боротьбі з рашиською ордою. Зранку 19 травня на площі біля флагштоків поблизу адмінбудівлі виконкому з ним попрощались у Нетішині. Згодом кортеж із тілом вирушив до Будилова, де по обіді поховують Героя.

— Прийшла трагічна звістка, що в п'ятницю, 13 травня, якась російська сволота відібрала життя нашого Сашка, — каже Антоніна Радущинська. — Для мами і тата життя дорогого сина, для Каті її половинку, коханого чоловіка, для Остапчика і Насті люблячого татка, вірного друга, побратима і Героя України. Ми ніколи не забудемо і не пробачимо, ти назавжди в нашій пам'яті та серцях залишишся людиною з добрим серцем, рішучим, мужнім. Ти віддав своє життя за майбутнє не тільки своєї сім'ї, а і всієї України. Спи спокійно на небесах, ти наша гордість, наш Герой і Герой України...

Мама Олександра Марія Михайлівна та батько Ігор Брониславович – уродженці Будилова. Тата запросили на роботу до Нетішина. Але до 4 класу Сашка віддали саме у Будилові, розповіла його однокласниця, староста Будилівського старостинського округу Козівської селищної ради Лілія Садівник.

Три дні мама чекала на звідстку від сина...

Коли Сашко одружився, деякий час вони з дружиною Катею проживали у Тернополі, згодом повернулись до Нетішина. А батьки, коли татові зробили операцію на серці, повернулись до рідного Будилова.

— Саша на початку березня пішов добровольцем на війну, — пригадує Лілія Садівник. — Веселий, розумний, красивий, мужній, готовий завжди захищати людей, свою сім'ю і всю Україну. Він мій однокласник, вчилися разом, хоч і кілька років, часто приїжджав сюди – вся родина тут, в Будилові. Мама з татом певний період були на заробітках за кордоном, то Саша проживав тут у бабці.

Однокласники згадують, що коли навчався у школі, Сашко був дуже спокійним і водночас веселуном. Коли прийшов до школи, з ним хотіли дружити абсолютно всі. Його кликали й на зустріч однокласників, бо завжди вважали за свого. На жаль, на останню зустріч Сашко не зміг приїхати.

Мама три дні намагалась додзвонитись Сашкові, але марно – зв'язку не було. Жінка не могла собі дати раду від хвилювання і, коли зранку 16 травня односельці у неї питали, як Сашко, лишень плакала... По обіді матері повідомили, що її Сашка більше немає...

<https://galas.te.ua/2022/05/%d0%b7%d0%b0%d0%bb%d0%b8%d0%bb%d0%b8%d1%88%d0%b8%d1%81%d1%8c-%d0%b4%d0%b2%d0%be%d1%94-%d0%bc%d0%b0%d0%bb%d0%b5%d0%bd%d1%8c%d0%ba%d0%b8%d1%85-%d0%b4%d1%96%d1%82%d0%be%d0%ba-%d1%82%d0%b5%d1%80%d0%bd/>

Єдиний син у батьків загинув на війні. На Тернопільщині прощаються з Олександром Саєцьким

19.05.2022

У Героя, який пішов добровольцем на фронт, залишились двоє маленьких діток – 6-річний Остапчик та трирічна Настуня. Оплакують єдиного сина батьки Марія та Ігор, овдовіла дружина Катерина. Три дні Сашко не виходив на зв'язок, а мама не могла собі дати раду від хвилювання. По обіді третього дня батьків повідомили про загибель єдиного сина, пише “20 хвилин”.

29-річний айтішник, єдиний син в батьків і тато двох маленьких дітей, не задумуючись, полишив все і пішов добровольцем на війну, коли в його країні сталась біда. Ворожа куля 13 травня обірвала життя Олександра Саєцького.

Його шестирічний син Остапко вже знає, що тато — Герой. Малий сказав, що має обов'язково піти попрощатись із батьком – а як інакше, він же має віддати йому цілий стос власних малюночків, які малював для батька і його побратимів. А трирічна Настуня, через малий вік, не розуміє, чому плачуть мама і бабуся з дідусем. Вона досі чекає свого батька-Героя і мріє його обійняти, коли той повернеться з війни...

Величезне горе у родині та двох громадах – у Нітишині на Хмельниччині, де проживав Олександр із родиною останніми роками, і в Будилові, що в Козівській громаді. Звідти родом батьки Сашка, там він деякий час вчився у школі, туди весь час приїжджав до бабусі. Там Олександра Саєцького поховують 19 травня.

Спи спокійно на небесах, ти наша гордість, наш Герой

У Нітишині оголосили триденну жалобу за Героєм. Й на Козівщині приспустили державні прапори...

Саєцький Олександр Ігорович народився 27 березня 1993 року. Був заступником командира бойової машини-навідником-оператором 3 механізованого відділення 3 механізованого батальйону загинув 13 травня 2022 р. внаслідок артилерійського обстрілу поблизу с. Малинівка Донецької області.

Сотні нетішинців, вишикувавшись у живий ланцюг вздовж доріг, зустрічали ввечері 18 травня свого Героя Олександра Саєцького, який віддав своє життя за Україну в боротьбі з рашиською ордою. Зранку 19 травня на площі біля флагштоків поблизу адмінбудівлі виконкому з ним попрощались у Нетішині. Згодом кортеж із тілом вирушив до Будилова, де по обіді поховують Героя.

Прийшла трагічна звістка, що в п'ятницю, 13 травня, якась російська сволота відібрала життя нашого Сашка, — каже Антоніна Радушинська. — Для мамі і тата життя дорогого сина, для Каті її половинку, коханого чоловіка, для Остапчика і Насті люблячого татка, вірного друга, побратима і Героя України. Ми ніколи не забудемо і не пробачимо, ти назавжди в нашій пам'яті та серцях залишишся людиною з добрим серцем, рішучим, мужнім. Ти віддав своє життя за майбутнє не тільки своєї сім'ї, а і всієї України. Спи спокійно на небесах, ти наша гордість, наш Герой і Герой України...

Мама Олександра Марія Михайлівна та батько Ігор Брониславович – уродженці Будилова. Тата запросили на роботу до Нетішина. Але до 4 класу Сашка віддали саме у Будилові, розповіла його однокласниця, староста Будилівського старостинського округу Козівської селищної ради Лілія Садівник.

Три дні мама чекала на звістку від сина...

Коли Сашко одружився, деякий час вони з дружиною Катею проживали у Тернополі, згодом повернулись до Нетішина. А батьки, коли татові зробили операцію на серці, повернулись до рідного Будилова.

Саша на початку березня пішов добровольцем на війну, — пригадує Лілія Садівник. — Веселий, розумний, красивий, мужній, готовий завжди захищати людей, свою сім'ю і всю Україну. Він мій однокласник, вчилися разом, хоч і кілька років, часто приїжджав сюди – вся родина тут, в Будилові. Мама з татом певний період були на заробітках за кордоном, то Саша проживав тут у бабці.

Однокласники згадують, що коли навчався у школі, Сашко був дуже спокійним і водночас веселуном. Коли прийшов до школи, з ним хотіли дружити абсолютно всі. Його кликали й на зустріч однокласників, бо завжди вважали за свого. На жаль, на останню зустріч Сашко не зміг приїхати.

Мама три дні намагалась додзвонитись Сашкові, але марно – зв'язку не було. Жінка не могла собі дати раду від хвилювання і, коли зранку 16 травня односельці у неї питали, як Сашко, лишень плакала... По обіді матері повідомили, що її Сашка більше немає...

<https://fainemisto.tv/news/40426-yedynyi-syn-u-batkiv-zagynuv-na-vijni-na-ternopilshhyni-proshhayutsya-z-oleksandrom-sayeczkyu>

На Тернопільщині попрощалися з Героєм: Без тата залишилися маленькі діти

ТРА 19, 2022

Сьогодні у Козівській громаді прощалися із військовим Збройних сил України Олександром Саецьким.

Тіло Героя на колінах зустріли земляки, чисельно провели його в останню дорогу. Олександр Саецький з початку російського вторгнення добровольцем вирушив на фронт.

Загинув внаслідок артилерійського обстрілу, під час виконання службового завдання, у Донецькій області. Вдома у загиблого Героя залишилися дружина, син та донечка.

Військового поховали на батьківщині батьків, у селі Будилів Козівської громади.

Вічна пам'ять!

<https://lypa.com.ua/2022/05/%d0%bd%d0%b0-%d1%82%d0%b5%d1%80%d0%bd%d0%be%d0%bf%d1%96%d0%bb%d1%8c%d1%89%d0%b8%d0%bd%d1%96-%d0%bf%d0%be%d0%bf%d1%80%d0%be%d1%89%d0%b0%d0%bb%d0%b8%d1%81%d1%8f-%d0%b7-%d0%b3%d0%b5%d1%80%d0%be%d1%94-5>

Без батька залишилися синочок і донечка: на Тернопільщині поховали бійця Олександра Саєцького

20.05.2022

У четвер, 19 травня, у Козівській громаді прощалися із військовим Збройних сил України Олександром Саєцьким. Тіло Героя на колінах зустріли земляки, чисельно провели його в останню дорогу.

Про це повідомляють у Козівській селищній раді, передає [Файне місто](#). Олександр Саєцький з початку російського вторгнення добровольцем вирушив на фронт. До війни працював в ІТ-сфері. Був єдиним сином в батьків.

Боєць загинув під час виконання службового завдання від артилерійського обстрілу в Донецькій області. Вдома у загиблого Героя залишилися дружина, син та донечка.

Військового поховали на батьківщині батьків, у селі Будилів Козівської громади.

Глибоко співчуваємо сім'ї, родині загиблого з приводу непоправної втрати", додали у Козівській селищній раді.

<https://gazeta-misto.te.ua/bez-batka-zalyshylysy-synochok-i-donechka-na-ternopilshhyni-pohovaly-bijczya-oleksandra-sayeczogoyu/#modal>